

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Vndecim discipuli abierunt in Galil. Mat. 28

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

tur: Qui audit, dicat, Veni.

Apo. 22.

FERIA SEXTA PASCHÆ. Matthæi XXVIII.

In illo tempore Undecim discipuli abierunt in Galilæam, in montem ubi constituerat illis Iesus. Et reliqua.

Domini iussione obedientia comitatur discipulorum. Cum enim se passurū & resurrecturū dominus prædiceret, etiā locū ubi uidendus esset a discipulis, designauit, dicens: Post

Mar. 14.

quam resurrexero, præcedam uos in Galilæam. Et cum eius resurrectionem iam factam angelus mulieribus nunciaret, ait: Ite, dicite discipulis eius &

Mar. ult.

Petro, quia surrexit. Ecce præcedet uos in Galilæam. Ibi cū uidebitis, sicut dixit uobis. Hac promissione discipuli subleuati, ut præsens euangelij lectio narrat. [abierunt in Galilæam, in montē ubi constituerat illis Iesus.] Vbi non absq; consideratione prætereundum est, quod se in Galilæa post resurrectionem dñs uidendum promisit, atq; (ut p̄ sens lectio commemorat) exhibuit. Galilæa namq; in nostra lingua, transmigratio facta interpretatur. Et post resurrectionē in Galilæa uidetur, ut

2. Co. 5.

sicut dicit Apostolus: Et si noueramus Christū secundum carnē, sed nunc iā non nouimus. Et item,

Rom. 6.

Christus resurgens a mortuis, iam non moritur, mors illi ultra nō dominabitur. Siue certe cū in Galilæa (i. in transmigratio) uidetur, nos mystice cōmonet, ut si eū uidere optamus nūc per speculū &

In enigmate, & postea facie ad faciem, transmigrare studeamus de uitijs ad uirtutes, & de amore mundi ad amorē dei, dicentes cum Apostolo. Nos autē 2. Co. 3. reuelata facie gloriam domini contemplantēs, & rel. Nulla nos hīc mundi concupiscentia teneat, nulla nos transitoria delectatio hīc nō ēre manere persuadeat, ut cum Apostolo dicere ualeamus. Nōstra autē conuersatio in cælis est. Vnde bene nō solum Philip. 3. in Galilæa uiderur, sed etiam in monte: mons em̄ in hoc loco celsitudinem significat perfectiōis. In monte ergo discipuli dñm uiderunt, quia illi cum quandoq; uidere merebuntur in altitudine cælorū, q̄ nunc desideria calcant terrenorum. ¶ Merito autē post resurrectionē dominum discipuli adoraerunt, quē etiā ante passionem in miraculis deū esse cognouerunt. Quod uero dicitur. [Quidam autē dubitauerunt] Illud est qd̄ Lucas euangelista ait: Quia cum uidissent dñm in conclaui residētes, existimabant se spiritū uidere. Nā & unus ex his cum audisset alios dicentes, Vidimus dñm, hoc fieri posse Ioh. 20. se dubitauit dicens: Nisi uidero in manibus eius fixura: clauorum, & mittam digitum meum in locū clauorū, & mittam manum meam in latus ei⁹, nō credam. Vnde & Marcus euangelista dicit: Recumbentibus illis undecim apparuit, & exprobrauit in Mar. 16. credulitatē eorum & duritiā cordis &c. Illorum em̄ dubitatio, nostrę fidei fuit cōfirmatio: quia quanto magis dubitauerunt, tanto diligentius inquisierūt: Et quanto pfectius inuenerunt, tanto firmiter, qd̄ credere debeamus, ostenderunt. Et non solum nostrā fidē corroborauerunt, sed etiam hereticorum præuertiā destruxerunt. Et accedēs Iesus, locutus est eis.] ¶ Quia ergo aliquos discipulorū de sua

resurrectione dubitare cognouit, non solum propter
us accedere dignatus est, sed etiam colloq., ut cum
quem deum non cognoscebant ex uisione, cogno-
scerent saltem ex colloquutione. Ait enim:

**Data est mihi omnis potestas in caelo &
in terra.]** Quod a parte assumpta humanita-
tis loquitur, in qua minoratus est paulo minus ab
angelis. ¶ In humanitate ergo accepit potestatem
inter omnia, qui in diuinitate omnipotens est su-
per omnia, sicut ipse ait: Omnia quae habet pater,
mea sunt. Et iterum: Ego & pater unum sumus.
Ioh. 10. Non solum enim in terra, sed etiam in caelo potestate
se accepisse dicit: quia humanitatem, quam pro no-
bis pati tradidit, resurgendo etiam super angelos ele-
uauit, teste Apostolo qui ait: Propter quod & de-
Philip. 2 us exaltauit illum, & donauit illi nomen quod est
super omne nomen, ut in nomine Iesu omne ge-
nu flectatur, caelestium, terrestrium, & infernorum.
Hae autem potestas non spernit peccatores, sed col-
ligit. Vnde postquam dixit, [data est mihi omnis
potestas in caelo & in terra,] adiunxit:

Euntes ergo, docete omnes gentes, ba-
ptizantes eos in nomine patris & filii & spi-
ritus sancti.] ¶ In quo loco ordorecte baptizan-
di ostenditur, cum doctrina baptismum praecedere
re doceretur. Ait enim, [Docete omnes gentes.] de in-
de subiunxit, [Baptizantes eos.] Prius enim doce-
ri debet qui baptizandus est, ut primum discat cre-
dere quod postea per baptismum possit accipere. Quia
ut fides sine operibus mortua est, ita opera si non sint
ex fide, nihil proficiunt. Quod in paruulis quidem non

observatur, quia per fidem parentum, uel eorum a
 gibus suscipiuntur, in sacro baptismo saluari cre
 dantur: ita tamen, ut cum ad intelligibilem aetate
 peruenerint, non solum doceantur quid in corde de
 beant credere, sed etiam quid in opere seruare. Un
 de & bene subditur: [Docentes eos seruare omnia
 quaecumque mandaui uobis.] Non alia ergo docen
 da sunt, sed quae Christus praecipit: & illa non ex
 parte, sed omnia. ¶ Notandum uero quod non ait, Ba
 ptizantes eos in nominibus patris & filii & spiri
 tus sancti, sed in nomine, ut indiuiduam trinitatem
 deum esse insinuaret, quia eissi trinus est in uocabu
 lis, unus tamen est in natura, quoniam deus pater, de
 us filius, deus est spiritus sanctus. Et ne fragilitas
 apostolorum ad docendas omnes gentes, se minus ido
 neam esse dubitaret, magnam pater magister intu
 lit consolationem, cum subiunxit:

Et ecce ego uobiscum sum omnibus diebus
 usque ad consummationem saeculi.

¶ Unde quaeritur, quare dicat, [Ecce ego uobis
 cum sum omnibus diebus usque ad consummationem
 saeculi,] cum alibi dixisse legatur: Filii, adhuc mo
 dicum uobiscum sum, & quaretis me, & non in
 uenietis. Ad quod dicendum, quia mediator dei &
 hominum dominus Iesus Christus, sicut uerus homo,
 ita uerus deus est credendus: & aliquando de as
 sumpta humanitate loquitur, aliquando de poten
 tia diuinitatis. Quod ergo ait, Adhuc modicum uo
 biscum sum, ad assumptam pertinet humanitatem, in
 qua potuit de loco ad locum ire: quod uero hic di
 cit, [Ecce ego uobiscum sum omnibus diebus us
 que ad consummationem saeculi,] ad maiestatem per

Ioh. 13.

E iij

tinet diuinitatis, per quam ubiq; est præsens, ubiq; totus, nec in tempore accedit, uel in tempore recedit, sed semper æqualiter, semper ineffabiliter manet, sicut ei per Psalmistã dicitur: Tu idẽ ipse es. &

Psal. 101. anni tui non deficient. Cum uero usq; ad consummationẽ seculi cum apostolis se manere promissit, ostendit usq; ad consummationem seculi non deesse futuros electos, cum quibus ipse manere dignetur. Cum em̃ multo longiora tẽpora post apostolos futura essent usq; ad cõsummationem, non putanda est hæc promissio ad solos apostolos pertinere, sed ad om̃es electos, qui usq; ad consummationem seculi futuri sunt, iuxta quod alibi ipse ait: Prædicabitur hoc euãgelium omnibus gentibus,

Mat. 24. & tunc ueniet finis.

SABBATO POST PASCHA. Iohannis XX.

In illo tempore: Una sabbati Maria Magdalene uenit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum. Et reliqua.

Siquis huius mulieris præteritas actiones cū præsentis lectione conferat, quantũ misericors deus erga conuersos peccatores sit, cognoscat.

Luc. 7. Hæc est enim illa mulier, (quæ ut Lucas ait) cum esset in ciuitate peccatrix, ut cognouit quod Iesus accubisset in domo Simonis leprosi, attulit a labasrum unguenti, & stans retro secus pedes dñi, lachrymis cœpit rigare pedes eius, & capillis suis tergebat, & osculabatur pedes eius, & unguento ungebat. Hæc est de qua Marcus scribit: Surgens autem Iesus mane prima sabbati, apparuit primo Mariæ

Mar. ult. Magdalene, de qua eiecerat septẽ demonia. Sed